

Tartalom

Gondolatok a Betegek Világnapja alkalmából.....	1
Mindszenty bíborosról másként.....	2
Jó volt olvasni: Babits Mihály: Balázsolás .	3
Az élet kultúrájáért Körlevél a bioetikáról.....	3
Szentségek: Betegek kenete	4
Olvasói levél: Karácsonyi élmény	5
Népek zarándoklata	5
„Voltak nehéz pillanataink...” Riport Stróber Lászlóval.....	6
Talentum Új internetes játék.....	7
„Hit, tudás, emberség”	7
Az én békességemet adom nektek	8
Néhány adat az imahetek történetéből.....	8
Hittanóra: Hitünk a Hitvallásban.....	9
A hónap szentje: Szent Balázs püspök.....	9
Újra felmelegített mesék.....	10
Ima a szenvedő Jézusunkhoz	10
Isten gyermekei lettek!	10
Gyerekeknek.....	11
Hírek	12
Anyakönyvi hírek	12

Gondolatok

a Betegek Világnapja alkalmából

Részlet Teréz Anya „Nekem tetted azt” c. verséből:

„Amit egynek tettél a legkisebbek közül, nekem tetted azt, lépj be most Atyám házába!”

(...)

Amikor éhes voltam, ennem adtál,

Amikor szomjas voltam, megittattál,

Amikor fáradt voltam, segítettél nyugalmat találnom,

Amikor aggódtam, veled sikerült félelmeimtől megszabadulnom,

Amikor magányos voltam, szereteted mindig megvigasztalt,

Amikor betegágyon feküdtem, tudtam: szíved, kezéd életben tart,

Amikor öreg voltam, vetted magadnak a fáradságot, hogy rám mosolyogj,

Amikor nyugtalan voltam, türelemmel meghallgattál...

Lépj hát be most!”

Az idős, vagy az életünk utolsó szakaszába lépő, úgynevezett terminális állapotú betegek ellátása, gyógykezelése, ápolása nagyon fontos, egyben nagyon nehéz feladat mindazok számára, akik velük foglalkoznak, legyen az orvos, nővér, ápoló, idősek otthonaiban dolgozó szakember. Fontos, mert óriási felelősség hárul rájuk és nagyon nehéz, mert a leépülés, a kiszolgáltatottság, magatehetetlenség megtapasztalása emberi erővel hosszú távon elviselhetetlen. Akik ezt mégis évekig jól végzik, embertársaiknak felmérhetetlen jelentőségű szolgálatot tesznek.

A magas életkor, a természetes öregedési folyamatok meghozzák azokat az életkori, biológiai változásokat szervezetünkben, amelyek a test halálához vezetnek. Ezeket a folyamatokat a gerontológiai-geriátriai kutatások és gyógyítás segítségével próbálják meg késleltetni. A gerontológiai tudomány fejlődésének célja az, hogy egyre több ember, egyre magasabb korban élhessen minőségi életet.

Az idős ember szervezeti egyensúlya esendőbb a fiatalabbnál, de sokszor tapasztalunk meglepő életkori tartalékokat. Ezért soha nem szabad lemondani az idős betegekről pusztán a koruk miatt!

Kórházi kezelést igénylő idős betegek gyógyítása, ápolása során nagyon fontos a beteg bizalmának megnyerése. Kezet fogva, bemutatkozva, az ágy mellé ülve kezdeményezünk kapcsolatot a beteggel, ahogyan Teréz Anya mondta: érintsetek meg őket. Az érintés kifejezi, hogy nincs egyedül, törődünk vele, segítünk neki. Az érintés mellett fontos a mosoly is.

„Ha már semmit nem adhatsz, add a mosolyod” – tanítja Teréz Anya. Különösen nagy a jelentősége a figyelmes kikérdezésnek, a válaszok türelmes meghallgatásának. Ha ez sikerül, azonnal érzékelhető a rutin vizsgálat és a személyes törődés közti különbség hatása: a beteg már az anamnézis felvétele után jobban érezheti magát. El kell magyarázni, hogy mit fogunk csinálni, milyen vizsgálatokra lesz szükség.

(Folytatás a 2. oldalon! ⇨)

(Folytatás az 1. oldalról! ⇨)

A szenvedéstől, kiszolgáltatottságtól való félelem ritkán fogalmazódik meg, ezeket jelzésekből ismerhetjük fel: gyakori, hogy nem engedik el az orvos kezét, vagy nem engedik tovább a vizitet hosszas panaszkodás miatt. Gyakori a saját képességek valós belátásának zavara, vagy a túlzott aggodalom, vagy túlzott önbizalom. Egy biztos: nagyon nagy szükségük van az idős betegeknek azokra a szakemberekre, akik tudnak és akarnak segíteni problémáik megoldásában.

Az ápolás jelentősége az idősgyógyászatban egyenértékű a gyógyszeres kezeléssel, az életminőség szempontjából pedig döntő. Személyi és tárgyi feltételek kelljenek hozzá: megfelelően képzett és kellő számú ápoló és munkájukat segítő eszközök. Szükség van

gyógytornászra, logopédusra, fizioterápiás asszisztensre és megfelelő be rendezésekre: gyógyászati segédeszközökre, fizioterápiás készülékekre. Nagy szükség van szociális munkásra, ő szervezi a családi kapcsolatokat, végső esetben a szociális intézménybe történő elhelyezést. Legfontosabb gyógytényező mégis az idős beteggel foglalkozó mások Ember. Az ő magatartása, szeretetteljes szolgálata dönti el az ápolás, gyógyítás minőségét. Ez belső adottság, elhivatottság kérdése.

Kalkuttai Teréz Anya rendet alapított a krisztusi szeretettől vezérelve, Szeretet Misszionáriusai néven. Az ő filozófiájában egyetlen szempont érvényesül: Isten az, aki szenvedő embertársunkban szomjazik a mi szeretetünkre.

„Amit egynek tesztek a legkisebbek közül, nekem teszitek!” Szeretetszolgálatunk az, ami földi életünk minőségét meghatározza. Hogyan szerezhettek meg mindezt? Teréz Anya öt soros verse legyen rá a válasz:

„A Csend gyümölcse az Ima.
Az Ima gyümölcse a Hit,
A Hit gyümölcse a Szeretet,
A Szeretet gyümölcse a Szolgálat,
A Szolgálat gyümölcse a Béke.”

Mivel a béke gyümölcse a csend, a vers végtelenné válva fejezi ki a szeretetszolgálat folytonosságának igényét. Ha cselekedeteinket ez a lelkiesség motiválja, akkor válik munkánk szolgálattá. Tapasztalatunk, hogy az idős betegek ellátását másként nem lehet szívesen és kitaróan végezni.

Dr. Császár Tamás
idősgyógyász főorvos

„Mindszenty bíborosról másként ...”

hangzott mottóként a múlt esztendő novemberében az Eötvös klub egyházközségünkkel közösen rendezett estjének megnevezése. Szándékunk szerint a bíboros hercegprímást, zalaegerszegi apátplébánosi tevékenységének részleges bemutatásával, emberi tulajdonságai felvillantásával szerettük volna közelebb hozni a hallgatóságához! Örömlenkre szolgál, hogy ez a várakozásunk sikerrel járt. Elindultunk egy úton, mely folytatásra vár, s szeretném jelezni, hogy körvonalazódik már a következő találkozó igencsak érdekesnek tűnő mondanivalója.

Szerkesztőségünk felkérésére röviden összefoglalom a novemberi esten elhangzottakat, történeteket. Tesszük ezt abban a reményben, hogy olvasóink is érdeklődéssel kapcsolódnak bele az ismeretek áramába! Hiszen Ő sokunk számára még elérhető közelségben, emlékezetünkben akár személyes ismerősként előttünk álló lelkipásztor, egyházi vezető, vagy akár országos vagy európai jelentőségű politikai szereplő, akit a magyar tör-

ténelem már mindenképpen kiemelten kezel, az egyház pedig a boldogok sorába iktatását fontolgatja.

Az est első részében Hóbor József történész szólt, eddigi kutatásainak alapján, Pehm/Mindszenty József zalai működéséről. Megtudhattuk, hogy milyen nehézségekkel kell szembenéznie a mai kutatónak. Az iratok és írásbeli dokumentumok sokasága a XX. századi történelmi viharok miatt manapság sem kutatható. Sokszor azt sem lehet kideríteni, hogy hol lapanganak? Lehet, hogy még mindig zárolt anyagként kezelik, de az sincs kizárva, hogy egy részük meg is semmisült! Így van ez a világi levéltárakban, de nem sokkal jobb a helyzet az egyházi levéltárakban sem. Érdeklődéssel hallottuk, hogy a későbbi főpap mennyire nem építette karrierjét, hanem milyen következetesen képviselte az ország akkori uralmával szemben királpárti nézeteit, és éppen e miatt szinte megfigyelés alatt tartottak, kezdeményezéseit gáncsolták, akadékoskodtak, igyekeztek háttérbe szorítani. Ő azonban mindent

megmozgatott, hogy elsősorban hitéleti, szociális és nemzetnevelő programját meg tudja valósítani.

Az est második részében – Mester Katalin és örömlenkre két személyesen is megjelent „öreg-diák”: Dr. Világosi György és Kutasi Zoltán – diákori események és felnőttkori életútjuk elmondásával élményszerűen közel hozták a hallgatókhoz az apátplébánosnak a szegény diákok felkarolását célzó tevékenységét.

Mester Katalin, aki Világosi György életútjáról készült könyvét is bemutatta, beszélt részletesen arról is, hogy Mindszenty apát úr hatására miként fogott össze az akkori középosztály és segített sok-sok szegénysorsú diákot a tanulásban és mozdította elő ezzel azok társadalmi felemelkedését. A „szociális érzékenység” a mai divatos szóval szólva, megtalálta a maga cselekvési terét és módját is, hogy segíteni tudjon, és azok hozzanak áldozatot, akiknek ez nem jelentett elviselhetetlen terhet.

Az est végén könyveket vásároltunk, Mester Katalin ajánlása és egy tartalmas előadás ismereteivel, hasznos beszélgetés után zárhattuk napunkat.

id. Dr. Marx Gyula

Jó volt olvasni:**Babits Mihály
Balázsolás**

Szépen könyörgök, segíts rajtam, Szent Balázs!
 Gyermekkoromban két fehér
 gyertyát tetek keresztbe gyenge nyakamon
 s úgy néztem a gyertyák közül,
 mint két ág közt kinéző ijedt őzike.
 Tél közepén, Balázs-napon
 szemem pislogva csüggött az öreg papon.
 aki hozzád imádkozott
 fölémhajolva, ahogy ott térdeltem az
 oltár előtt, kegyes szokás
 szerint, s diákul dünyögve, amit sem én
 s ő se jól értett. De azért
 te meghallgattad és megóvtad gyermeki
 életem a fojtogató
 torokgyíktól, s a veszedelmes mandulák
 lobjaitól, hogy fölnövén
 félszáz évet megérjek, háladatlanul,
 nem is gondolva tereád.
 Óh ne bánd csúf gondatlanságom, védj ma is,
 segíts, Sebasta püspöke!
 Lásd, így élünk mi, gyermekmódra, balgatag,
 hátra se nézünk, elfutunk
 a zajló úton, eleresztve kezetek,
 magasabb szellemek – de ti
 csak mosolyogtok, okos felnőttek gyanánt.
 Nem sért ha semmibe veszünk
 s aztán a bajban újra visszazaladunk
 hozzátok, mint hozzád ma én
 reszkető szívvel... Mosolyogj rajtam, Balázs!
 ki mint a szepegő kamasz,
 térdeplek itt együgyű oltárod kövén –
 mosolyogj rajtam, csak segíts!
 Mert orv betegség öldös íme engemet
 és fojtogatja torkomat,

gégém szűkül, levegőm egyre fogy, tudom
 zihál, s mint aki hegyre hág,
 mind nehezebben kúszva, vagy terhet cipel,
 kifülva, akként élek én
 örökös lihegésben. S már az orvosok
 kése fenyeget, rossz nyakam
 föl vágni, melyet hajdan olyan megadón
 hajtottam gyertyáid közé,
 mintha sejtettem volna már... Segíts, Balázs!
 Hisz a te szent gégedet is
 kések nyiszálták, mikor a gonosz pogány
 kivégzett: tudhatod, mi az!
 Te ismered a penge élet, vér ízét,
 a megfeszített percekét,
 a szakadt légcső görcseit, s a fulladás
 csatáját és rémületét.
 Segíts! Te már mindent tudsz, túl vagy mindenén,
 okos felnőtt! Te jól tudod,
 mennyi kint bír az ember, mennyit nem sokall
 még az Isten jósága sem,
 s mit ér az élet... S talán azt is, hogy nem is
 olyan nagy dolog a halál.

*Köhög a családom. Adtam nekik mézet, gyógyszernek
 nem minősülő gyógyhatású készítményt, antibiotikumot,
 sok vitamint. Mégis, valaki mindig köhög! De ez "csak" kö-
 högés, nem torokhajt!*

*Szent Balázs püspök ünnepéhez közeledvén szeretettel
 ajánlom Babits Mihály: Balázsolás című versét mindenki-
 nek (köhögősöknek, náthásoknak, influenzásoknak,
 diszóniában=rekédség szenvedőknek, gégeszűkülettel
 küszködőknek, torokhajosoknak és orvosoknak) azzal, hogy
 tanuljunk lélekben a költő nehéz élményeiből. Szent Balázs
 segítségével vegyük ezt az akadályt is, s bár „nem is olyan
 nagy dolog a halál” hagyjuk csak meg későbbre!*

A verset olvasásra ajánlotta:

Tompa Viola

Megjelent a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia kör-
 levele a bioetika aktuális kérdéseiről 2003. december 11-
 én.

„Az élet kultúrájáért” cí-
 met viselő lelkipásztori
 megnyilatkozás harmadik
 abban a sorozatban, amely-
 ben korábban már megjelent
 az „Igazságosabb és testvé-
 riesebb világért!” (1996) és
 „A boldogabb családokért”
 (1999) c. dokumentum.
 A körlevél elkészítésében a
 Püspöki Konferenciát neves

szaktudósok – Falus András, Freund Tamás, Hámori Jó-
 zsef, Kopp Mária és Vizi E. Szilveszter, valamint
 Harsányi Ottó teológus – segítették.

A körlevél az élet legjelentősebb bioetikai kérdéseivel
 foglalkozik a fogantatástól egészen a halálig. A magzati
 fejlődés, a géntechnika, a klónozás, az összejt-kutatás és az
 eutanázia természettudományos és erkölcteológiai meg-
 világításával a körlevél segítséget akar adni az egészség-
 ügyben dolgozók számára éppen úgy, mint a téma iránt
 érdeklődő embereknek.

A kiadvány a Betlehem kegytárgyboltban megvásárolha-
 tó.

(Forrás: Magyar Kurír)

SZENTSÉGEK

BETEGEK KENETE

A betegek szentségét gyakran sajnos a közfelfogás utolsó kenetként emlegeti, pedig a szentség igazi neve: szentkenet, betegek kenete vagy betegek szentsége, és nem utolsó kenet.

A betegség az emberi élet esendőségére, függőségére, korlátozottságára utal, törekeny és tünékeny életünk mivoltára emlékeztet, s magába foglalja a halál elkerülhetetlenségének tényét, de a betegek kenete mégsem a holtak szentsége, hanem az élőké! A szentkenet a betegek szentsége, de nem az utolsó betegségé, még ha gyakran kényszerűen a végső szükségben használjuk is. A tulajdonképpeni „végső szentség” a **viaticum**, azaz a szent útravaló, az utolsó szentáldozás. Csak olyan helyzetben lép a szentkenet a szent útravaló helyébe, mint végső szentség, ha a beteg számára már nem lehetséges a szentáldozás.

Az élet különféle állapotai közül Szent Jakab apostol levele – amihez költjük a szentkenetről szóló első említést – a jó és rossz hangulatban a magánimát és éneket ajánlja, ezzel szemben a betegségben az elöljárók közös imájára buzdít olajjal történő megkenéssel: *„Szomorkodik valaki köztetek? Imádkozzék! Jó kedve van? Énekeljen zsoltárokat! Beteg valaki köztetek? Hivassa az egyház papjait. Imádkozzanak fölötte s kenjék meg olajjal az Úr nevében. A hitből fakadó imádság megszabadítja a beteget, az Úr megkönnyebíti őt, ha pedig bűnben van, bocsánatot nyer.”* (Jak 5,13-15)

A levélből kitűnik, hogy komoly betegségről van szó, nem tud menni, ezért másokkal hivat, de nem eszméletlen, vagy halott, hiszen maga hivatja. Az olajjal való megkenésnek ősi emberi gyógyítási módja itt az üdvösség külső szentségi jele, belső kifejeződése pedig a Szentlélekkel való megerősítés. A szentkenet

anyaga olívaolaj, vagy más növényi olaj, amit nagycsütörtökön áld meg a püspök.

Minden betegség, főleg ha komolyabb, az ember számára válságjelenség, próba, krízis. Kiállni a próbát mindabban, amit a betegség magával hoz: testi szenvedések, lelki elkeseredések, depresszió, elszakadás a társadalomtól, türelmetlenség,

hitkétség és kétségbeesés. Ehhez pedig nem szükséges a halál közvetlen kopogása. A szentkenet mint mennyei gyógyszer jön a beteg segítségére, amit enyhülés, erősítés, gyógyulás kísér. A beteg ember lelkének megkönnyebbulést jelent, hogy az adott válsághelyzetben nincs magára hagyva, hogy a Jó Isten gondoskodik róla, megerősíti, segíti, hogy kiállja az adott próbát hittel, reménnyel, Isten gondviselésébe vetett bizalommal, illetve, hogy szembe tudjon nézni az elmúlás, a „hazahívás”, az életéről való számadás kérdésével.

A szentkenetben a **gyógyító, irgalmas szívű Jézus** találkozik az Egyház betegségben szenvedő tagjával. Az evangéliumok Jézusnak a betegek iránti szerető odaadásáról és segítő szolgálatáról beszélnek. Apostolainak, követőinek, így nekünk is – ma élő keresztényeknek – erre is megbízást adott Jézus, hogy gondoskodjunk betegeinkről, és magunkról betegségünkben. A betegápolásról, a velük való törődésről, az önzetlen szolgáló szeretetről Egyházunk neves és névtelen szentjeinek, szerzetesnővéreknek sokasága tett

tanúságot az évszázadok alatt. Az egyik legismertebb, legkedveltebb példakép a mi **Árpádházi Szent Erzsébetünk**, akinek kiváltképp kifinomult érzékenysége volt a betegek, elesettek felé.

Mert nemcsak a betegnek, hanem a hozzátartozóinak is gondolnia kell, arra, hogy a beteg a szentkenetet és annak testet-lelket gyógyító hatását kellő időben kérje és elnyerje. Nem szabad elhalogatni mindenféle téves emberi meggondolásból, mint például, hogy meg ne ijedjen a haláltól. A papban nem a halál hírnökét kell látni! A **II. Vatikáni Zsinat** kiemeli a betegek szentsége kapcsán, hogy nem csak a halálveszélyben lévők szentsége, ezért felvételére már az az idő is biztosan alkalmas, amikor a hívő élete betegség, vagy öregség miatt kezd veszélybe jutni. Egy keresztény embernek, főleg, ha idős is már gondolnia kell a számadásra, s mint életünk bármelyik meghatározó eseményére, így a halálra is megfelelően fel kell készülnie. A keresztény ember alapállásából kell következnie, hogy a megszentelődésnek az Isten által felkínált eszközeit, jelen esetben a szentkenetet, kérje és azzal éljen, hiszen mindannyian az üdvösségre vagyunk hivatottak, attól pedig nem szabad félni! A szentkenet a keresztény közösség mindennapi életének tartozéka kell hogy legyen, mint ahogy a betegség is az élet velejárója. Nem szabad a végsőkig halogatni felvételét, mert lehet, hogy az utolsó pillanatban rövest nem tud kimenni a pap a beteghez, ezért érdemes időben szólni, nehogy késő legyen. (A 2003-as esztendőben több, mint 450 esetben szolgáltattuk ki a betegek szentségét, ezen felül a szentség közösségi kiszolgáltatásakor 153-an részesültek benne. Mégis elgondolkodtató, hogy a tavalyi 220 temetésből – a 3 csecsemőt leszámítva – csak 70-en igényelték, s közben 147 keresztény szent útravaló nélkül távozott a földi életből.)

(Folytatás az 5. oldalon! ⇨)

(Folytatás a 4. oldalról! ⇒)

Ezért mindannyiunknak tennünk kell azért, hogy a szentkenet pozitív közvéleményt kapjon, mint a Jó Istennek a betegek segítségére szánt kegyelmi eszköze, ami megerősíti, bizalmat, reményt ad az adott beteg-

nek a szenvedések, fájdalmak elviselésére és leküzdésére. A szentkenet többször is felvehető, ezért fontos, hogy ne csak egyszer, a végső esetben kapja meg a keresztény ember e szentség áldását, hanem min-

den súlyos betegségben és komoly műtét előtt kívánja és vegye igénybe mint Krisztus segítő, gyógyító karját.

Várhelyi Tamás
káplán

Olvasói levél:

Karácsonyi élmény

A téli szünet első fele várakozással, majd ünneplés-sorozattal telt. Ráhangolódtunk a Karácsony családi örömeire gyermekeinkkel együtt. A téli szünet második fele egész más programokkal telt, mégis volt benne valami hasonlóan felemelő!

10-8-6 éves fiaink belenőttek abba a korba, amikor szívesen játszanak családon kívüli, kortárs csoportban. Van is lehetőségük az iskolában, óvodában! És persze teli hassal a semmittevés könnyebb, mint erőt kifejtteni. Kedves barátunk és családja segítségével mi mégsem ezt választottuk. A Mindszenty Iskola – gyermekeink munkahelye – igazgatója, dolgozói és portás nénije, bácsija engedélyével birtokba vettük heti 3×1 órára a tornatermet egy kiadós, izzasztó focizásra. Csapatot szerveztünk 5-6 ismerős család fiából, lányából és rúgtuk a labdát. Nem kell hozzá sok pedagógiai stúdium, hogy kiszámítható legyen az eredmény:

- 1× Csak hozzáérhessek a labdához!
- 2× Csak sikerüljön jó irányba továbbrúgni!
- 3× Csak ÉN hadd rúgjam a gólokat!
- 4× Csak ÉN a győztes csapatban legyek!
- 5× Csak ne én rúgjam már megint az öngólt!

A játék pedig folyt tovább. Mi, felnőttek igyekeztünk türelmesen segíteni ezekben a lélektani helyzetekben, és jó átadásokkal, egyszerű cselekkkel mindenkit labdához juttatni; az eredményt pedig nevetve 1:1-en rögzíteni. Mert nem ez a lényeg!

A gyermekek megizzadtak, nevettek, sikeredtek, bénáztak, tévedtek, gonoszkodtak és dühöngtek. A téli szünet végére csapattaggá váltak, fejjel és szívvel küzdő „legényekké” lettek. Fejlődtek.

Nekünk, szülőknak ennek részesei lenni nagyon nagy ajándék és hosszútávra mutató lecke volt. Megízleltük a Jóisten pedagógiáját.

A gyerekek és szüleik nevében köszönjük szépen a lehetőséget!

Baldauf, Marx, Nagy, Paksa,
Timár, Tompa, és Virág család

Népek zarándoklata

Időpont: 2004. május 21-23.

Helyszín: Mariazell – Ausztria

A Közép-európai Katolikus Találkozó záróeseménye a résztvevő országok közös zarándoklata az ausztriai Mariazellbe.

Program:

2004. május 21. péntek: Az ifjúság számára!

Délutáni órákban a fiatalok megérkezése Mariazellbe
Esti órákban szentségimádás és éjszakai virrasztás.

2004. május 22. szombat: Dél előtt előprogramok
11-13 óráig ünnepi szentmise

16 órától vesperás a bazilikában

Este ifjúsági program a bazilika előtti téren

2004. május 23. vasárnap: Az ifjúság számára!

Szentmise a bazilikában az ifjúság részvételével

Fontos információk

A csoportok autóbusszal utazzanak Mariazellbe. Nem lehetséges számunkra, hogy a magán-személygépkocsival indulók zarándoklatát koordináljuk. A személygépkocsival való utazást senkinek sem ajánljuk! Minden csoport regisztráltassa magát a Regisztrációs lap kitöltésével és megküldésével az MKPK Titkárságának címére. **A regisztráció kötelező!** A regisztrált csoportokat az MKPK Titkársága jelenti az osztrák szervezőknek, akik a regisztrált autóbuszok számára parkolóhelyet, a regisztrált csoportok tagjai számára zarándokcsomagot biztosítanak.

A regisztráció határideje: 2004. február 15.

A regisztráció visszajelzéseként az autóbuszra felragasztandó megkülönböztető jelölést küldünk, amely a határátlépésnél segít, és a mariazei parkolásnál kötelező. Mariazellben az autóbusz-parkoló és a mise helyszíne között az idősebb emberek szállítását külön autóbuszok biztosítják. A zarándokok vigyenek magukkal zsebrádiót. Egy megadott frekvencián a szertartások magyar nyelven lesznek hallhatóak.

Cím: Közép-európai Katolikus Találkozó Előkészítő Bizottság, 1071 Budapest, Városligeti fasor 45.

E-mail: informatika@katolikus.hu

Fax: 061-342-6957, Tel.: 061-342-6959

„Voltak nehéz pillanataink, de az Isten kegyelme ezeken is átsegített...”

Riport Stróber László plébánossal

Milyen tervekkel vágott neki a Mária Magdolna Egyházközség a 2003. évnék, és ezekből mi teljesült?

Először is megköszönjük a jó Istennek a 2003. évben kapott sok-sok kegyelmét, áldását. Az Isten gondviselő szeretete nélkül nem sikerülhetett volna a tervezett munkákat elvégezni. Ugyanakkor a Kedves Híveknek is hálások vagyunk, hogy imádságukkal, szeretetükkel és adományaikkal segítettek egyházközségünket. Terveink között a plébániatemplom restaurálásának folytatása, az új kertvárosi templom építése kiemelt helyet foglalt el. A Kulturális Örökségvédelmi Hivatal – hosszas tárgyalások után – engedélyezte a Nagytemplom szentélyfreskóinak restaurálását. Jelen pillanatban a hatalmas Mária Magdolna oltárkép 70 %-os készütségben van. A szentély első boltzakaszának befejezése november hónapra várható és így reményeink szerint 2004. Karácsonykor ezen rész a maga csodálatos szépségében fog ragyogni.

Nagy kegyelem egyházközségünk számára, hogy új templomot építhetünk. Sok-sok küzdelem előzte meg ezt az építkezést, de hála az Úrnak, sikerült „elindulnunk”. 2003. márciusában kezdték az alapok ásását, májusban az alapok betonozását és sorban folytatódtak az építési munkák a kertvárosi hívek, de – mondhatom – sok ember-társunk nagy örömeire. A 2003. karácsonyi éjféli mise az altemplomban jól tükrözte a testvérek örömét. Voltak nehéz pillanataink, de az Isten kegyel-

me ezeken is átsegített. A templom építése most úgy alakul, hogy elkészült a torony, a főhajó fedése folyamatban van, az altemplom szerkezetkész állapotba került, sőt a külső és belső vakolás is – az időjárás függvényében – folytatódik. Itt szeretném a testvérek anyagi segítségét megköszönni, hogy áldoztak az új templom építésére.

A lelkipásztori feladatokban jelentős változások történtek.

Lelkipásztori feladataink ellátása mindig elsődleges helyet foglal el a plébánia életében. A mindennapi szolgálatok mellett sok szép lelki programjuk volt: a nagyböjti és ádventi lelkigyakorlatok, a novemberi püspöki hálaadó szentmise, a bérnálások és elsőáldozások stb.. 2003. augusztus 1-jével a megyéspüspök úr felmentett bennünket Nagypáli-Kispáli ellátása alól. De szeptember 1-jével ránk bízta Gellénháza-Lickó-vadamos lelkipásztori ellátását. Tudtuk, hogy így nehéz lesz a szolgálat, de mostanra kiderült: sokkal több a feladatunk, mint ennek előtte. A távolság miatt sem könnyű a gellénházi plébánia ellátása. Hálás vagyok a káplán atyáknak a buzgó lelkipásztori munkáért, lelkesedésükért. Külön köszönöm nyugdíjas kisegítőknél, Vendró György apát úrnak a sok szolgálatot. Hálaival tartozom Horváth István Sándor atyának, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia irodavezetőjének, aki itthonléte alatt mindig odaadón vállal szolgálatot templomunkban. Külön is szeretném megköszönni az igeliturgiát végző lelkipásztori munkatársak áldozatát, hogy nagylelkűen segítettek és végezték szolgálatukat.

Milyen egyéb teendők vannak a kertvárosi templom építése körül?

Az új templom használatbavételéig nagyon sok teendőnk van, amelyet felsorolni is nehéz lenne. Az urnahelyek egy részének kialakítását el kell végeznünk. A főhajóban a liturgikus tér kialakítása az egyik legfontosabb és legkényesebb feladat. A különféle helységek burkolása is most következik és gépészeti szereléseket (pl. fűtés) is el kell végezni. A főhajóban – terveink szerint – nem padok, hanem csak székek lesznek. Orgonaépítésre egyelőre nem gondolhatunk, marad az elektromos orgona beállításának lehetősége. Bizonyára lesznek olyan feladatok, amelyeket a templom tervezett felszereléséig (2004. november) nem tudunk elvégezni, de igyekszünk mindent megtenni.

Mi várható a plébániatemplom restaurálása területén?

A plébániatemplom restaurálása ebben az évben és a következő évben is folytatódik. Még évekbe telik ennek befejezése, hisz ez egy rendkívüli aprólékos és igényes munkát jelent, ahol túlzott „gyorsaság” csak kárára lehet a művészi munkának. Szeretnénk továbbra is kérni a Kedves Hívek lelki, anyagi támogatását. A 2004-es év az „anyagiak” szempontjából – az építkezések miatt – nehéz lesz, de bízunk híveink nagylelkűségében. Kérjük imájukat papjaikért, papi hivatásokért. Munkálkodjunk együtt Isten dicsőségére, az egyházközség hívei javára.

Köszönjük a beszélgetést!

Talentum

2004. január 6-án megkezdődött a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia új internetes játéka, amely a „Hit, tudás, emberség” című kommunikációs programhoz kapcsolódik.

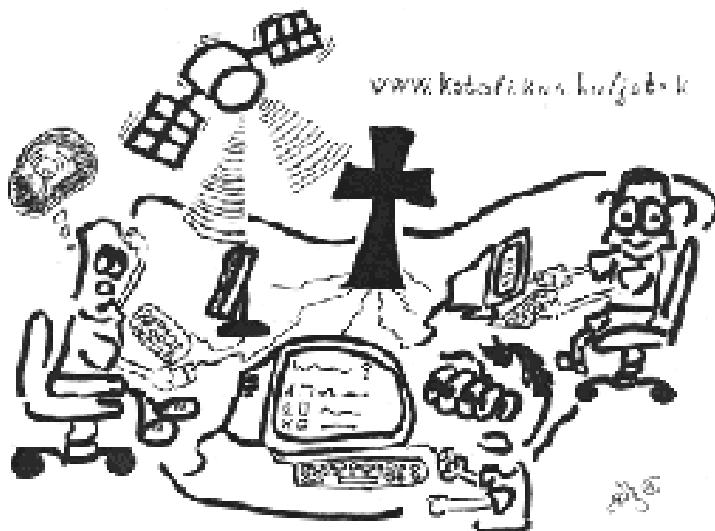
A Talentum elnevezésű játék három korcsoportban indult: 1-4. évfolyamos, 5-8. évfolyamos és 9-12. évfolyamos tanulók, azaz a középiskolások számára. Minden korcsoportban **hetente öt feladatot** kell megoldani a humán- és reálműveltség, a hitélet, a sport, a művészet és egyéb területekről. Az **új feladatok** és az előzők megoldásai mindig **kedd reggeltől** olvashatók. A megoldásra egy teljes hét áll rendelkezésre. A játék 3 nyolchetes fordulóból áll, melyek végén értékes nyereményekhez juthatnak a résztvevők, és eséllyel indulhatnak a főnyereményekért is.

Nemcsak a megszerezhető újabb tudásért érdemes csatlakozni a játékhoz, hanem értékes nyeremények is várnak a fordulók végén a legjobban válaszolókra, illetve a legszorgalmasabbakra. Hetente öt feladatot kell megoldani. Minden feladatsor 20 pontot ér, egy forduló alatt tehát 160 egységet lehet gyűjteni. A játék végére elérhető maximális pontszám 480. A beküldött válaszokat számítógép értékeli, ezért a félreértések és tévesztések korrigálására nincs lehetőség.

ség. A válaszokat a magyar helyesírás szabályai szerint kell megadni. A játék állását, saját és a többi versenyző eredményeit folyamatosan figyelemmel lehet kísérni. A játékba bármikor be lehet kapcsolódni, természetesen rendszeres, kitartó munkával nagyobb az esély arra, hogy a nyertesek közt légy.

A fordulók végén értékes ajándékok nyerhetőek (könyv, játék, sportszer, kazetta). Minden kategóriában a három legjobb eredményt elért versenyzőt díjazták (azonos pontszám esetén sorsolnak közülük). Rajtuk kívül azok között, akik 50 % felett teljesítettek az adott fordulóban, szintén 3 díjat sorsolnak ki kategóriánként. A sorsolás időpontja a forduló lezárását követő második nap. A nyereményeket postán küldik el a nyertes iskolájának címére.

A fődíjakért azok indulhatnak, akik mindhárom fordulóban legalább 50%-os eredményt értek el. Közülük a három legmagasabb pontszámot elért versenyző (azonos pontszám esetén sorsolnak

közülük) az alábbi díjakat kapja mindhárom kategóriában:

- I. díj: számítógép
- II. díj: fényképezőgép
- III. díj: kerékpár

A „Hit, tudás, emberség” jelmondatral Egyházunk középpontba állítja a katolikus iskola értékeit. **A játékban való részvétellel Te is a program aktív részesévé válhatsz, és kifejezheted, hogy számodra is fontosak ezek az értékek.**

A játék elérhetősége:
www.katolikus.hu/jatek

Mindenkinek jó játékot kívánunk!

Várhelyi Tamás
káplán

„Hit, tudás, emberség” – az Egyház ezzel az üzenettel állítja középpontba a katolikus iskola értékeit.

Az egy évre tervezett program során – bevezetőül – decemberben és februárban 400-400 óriásplakáton lett és lesz látható diákjai körében a fiatal tanár alakja. A plakátok megjelennek még metróállomások peronjain és city-light formában, valamint telefonfülkéken kialakított reklámfelületen. A „hit, tudás, emberség” gondolatát – társadalmi célú hirdetésként – hanghordozókon is eljuttatja az Egyház a nyilvánosság számára.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia a 2004-es év folyamán különböző rendezvényeken kívánja elemezni és megvilágítani üzenete tartalmát.

A katolikus oktatási és nevelési intézetek életfilozófiájuknak tartják, hogy az Evangélium szellemében – az egész emberre figyelve – az emberi teljesség megéléséhez segítsék diákjaikat. Ebben a tevékenységben a katolikus intézmények munkatársai azoknak a szülőknek akarnak segítséget nyújtani, akik gyermekeik fejlődésében a hit, tudás, emberség egységét tartják kívánatosnak.

(Forrás: Magyar Kurír)

„Az én békességemet adom nektek”

Ritkán imádkozunk olyasmért, ami nem érint bennünket, viszont leggyakrabban és legbuzgóbban azért imádkozunk, ami igazán mélyen foglalkoztat, ami az embereket húsbavágó problémaként érinti. Az imádság azonban kitágíthatja az emberi szívet, hogy másokra is figyeljünk.

Az idei **Ökumenikus Imahét** vezérgondolata: „Az én békességemet adom nektek” (Jn 14,23-31) volt. Hazánkban

az országos megnyitó istentiszteletre január 18-án a Deák téri evangélikus templomban került sor *dr. Erdő Péter* bíboros és *dr. Szabó István* református püspök igehirdetői szolgálatával. Az Imahét központi záró rendezvényeként ifjúsági istentisztelet volt a Lágymányosi Ökumenikus Központ templomában január 25-én este, melyen katolikus, protestáns és ortodox lelkészek és fiatalok szolgáltak.

A béke bibliai fogalma nem csupán a konfliktusok hiányát jelenti, hanem az élet teljességét, a jólétet is magába foglalja. A szétszakadás és az egység hiánya az egyházakban gyengíti azt a képességünket, hogy Krisztus békéjének eszközei, bemutatói legyünk e világban. Ugyanakkor osztozunk a felelősségben, egyénileg és közösségekben, az egész világ békessége ügyében. Szolgálatunk tanúságtételt jelent a békéről, mint ahogyan erre hivatattunk el a Szentlélek ihletésével és erősítésével. Együtt kell lennünk azokkal, akik szerete a világon konfliktusok befejezésére vágyakoznak, és akik őszintén vágyanak az igazságra, és lehetőséget keresnek arra, hogy jobb mindennapi életet biztosítsanak gyermekeiknek. Az ilyen **békét sem erőszak, sem rombolás meg nem teremtheti.** Jézus békét ígér szívünkben és értelmünkben is, egyfajta derűs nyugalmat a világ zűrzavara közepén, hogy szeretetéről meggyőződve szabadok legyünk a félelemtől és aggodalomtól, és reménységünk le-

gyen a feltámadásban, a Krisztus-hívókkal együtt, hiszen feladatunk, hogy szolgálatába szegődjünk, és így Krisztus békességében osztozzunk, és azt másoknak is átadjuk.

Mindnyájan békét akarunk. Nagyon emberi törekvés ez, és szívünk legmélyéből fakad ez a könyörgés. Mégis a békéhez vezető ösvény nem magától értődő és sohasem kitaposott út. A Biblia tanítása a békével kapcsolatban gazdag, sokoldalú, az emberi élet teljességét és jólétét szolgálja: a boldogságot és a biztonságot, az integritást és az igazságosságot. Krisztus-hitünk azt tanítja, hogy az igazi békességet csak úgy nyerhetjük el, ha Isten útjait követjük, amint a Szentírásban előttünk áll. Ha a békességet meghirdetjük, és a békesség útján járunk, Jézus Krisztust követjük, amint Ő meghirdette ezt az utat, és életével megpecsételte azt.

A béke azt jelenti, hogy dolgainkat helyükre tesszük, visszahelyezzük a **természetes, Istentől megszábotott rendjükbe.** Mindez érinti valamennyi kapcsolatunkat, mindenfajta emberi viszonyulásunkat. Béke azonban csak ott lehetséges, ahol igazságosság is van. Viszont a bűn az, ami a kapcsolatokban mindig törést jelent, mert a bűn szétszór, az igazságosság viszont egyesít. Napi cselekedeteink és döntéseink visszahatást jelenthetnek jó vagy rossz vonatkozásban egyaránt. Ezek által óhatatlanul vagy közelebb vagy távolabb kerülünk Istenhez és az emberekhez, ugyanakkor vagy megszerezünk a békét és terjesztjük azt, vagy eltékozoljuk ezt a kincset, és tönkretesszük kapcsolatainkat. Keleten az emberek általában úgy köszönnek egymásnak, hogy békét kívánnak, mert ez a legfőbb jó. Valóban ez a legjobb, amit egymásnak kívánhatunk. A teljes béke a legjobb kapcsolat, amibe az ember szomszédjával kerülhet. Az egység keresése, a béke ügyének előmozdítása természetesen nem korlátozható az év egyetlen hetére. Az imahét arra buzdít mindenkit, hogy az év többi napján is keressünk alkalmat az egységért mondott közös imádságra.

Várhelyi Tamás
káplán

Néhány adat az imahetek történetéből:

1740 körül Skóciában ismeretes egy olyan pünkösdista mozgalom, amely Észak-Amerikából indult, és célul tűzte ki az imádkozást minden egyházért, minden egyházzal együtt.

1820 James Haldane Stewart tiszteletes kiadja javaslatait „A keresztyének általános egysége és a Szentlélek kiárasztása” címmel.

1846 Megalakul az Evangéliumi Aliánsz. Ötven felekezetből 921 résztvevő gyűlt össze Londonban. Bevezették a minden év első teljes hetében rendezendő imahetet a Krisztusban hívők egységéért.

1886 Magyarországon először hirdetnek meg Imahetet. A Kálvin-téri Református Gyülekezet Baldácsi termébe hívják a résztvevőket.

1894 XIII. Leó pápa szorgalmazza az „egységért imanyolcad” gyakorlását a pünkösdi ünnepkör keretében.

1908 Megtartják a Paul Wattson katolikus lelkész által kezdeményezett, egységért hirdetett imanyolcadot.

1935 Paul Couturier francia abbé szót emel az „egyetemes imahét a Krisztus-hívők egységéért” megtartása érdekében. A hívek Krisztus végakarata értelmében imádkozzanak együtt.

1964 A II. Vatikáni Zsinat ökumenizmusról szóló dekrétuma hangsúlyozza, hogy az ökumenikus mozgalom lelke az imádság és egyúttal szorgalmazza az imahét rendszeres megtartását.

1966 Az Egyházak Világtanácsa Hit és Egyházszervezet Bizottsága (protestáns, anglikán, ortodox – Genf) és a Keresztyén Egység Előmozdításának Pápai Tanácsa (katolikus – Vatikán) közösen kezdi meg az imahét szövegének előkészítését.

1995 II. János Pál pápa „Ut unum sint” kezdetű körlevelében állást foglal az ökumenizmus mellett, amelyet belső szükségyszerűségnek és visszafordíthatatlan folyamatnak nevez.

1997 Grazban a II. Európai Ökumenikus Nagygyűlés helyesli és szorgalmazza az imahét rendszeres megtartását.

(Forrás: Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa)

HITTANÓRA AZ ISKOLÁBAN

Hitünk az Apostoli Hitvallásban

7. osztály

Ez az év a bérmlásra való közvetlen készület első éve akkor, ha a tanuló folyamatosan járt hitoktatásra.

A hetedik osztályos gyermek hitének fejlődésében ahhoz a szakaszhoz érkezett, amikor szinte mindent megkérdőjelez. Ez a serdülőkor első szakaszának jellemzője és hitének alakulásában is nagy jelentősége van. Ez az az életkor, ahol kezdjük lerakni hívő világnézetének alapjait.

Hittanórákon az Apostoli Hitvallás dogmáin keresztül ismerik meg a hit alapjait. A tanév oktatási célja ezért az, hogy minden tanuló legyen tisztában azzal, mit kell hinnie.

Legyen képes értelmileg is belátni egyes hitigazságokat. A Szentírás, különösen az Újszövetség gyakori tanulmányozása – olvasása – által, ismerje meg részletesen Jézus életét, erkölcsi és hittani tanításait, az ő áldozatának értelmét és jelentőségét.

Építse be ismeretvilágába a Szentírásra, az Egyházra vonatkozó alapvető eszméket, legfontosabb hitigazságokat, melyekben felismerhetjük Isten üdvösségtervét és üdvözítő szerepét.

A hittanórák keretében lehetősége van a tanulóknak, hogy hitükkel és mindennapi keresztény életükkel kapcsolatos problémákat hitoktatójukkal megbeszélhessék.

Vallási gyakorlataikban is meg kell újulniuk, hogy lelki életük és lelkiismeretvizsgálatuk megfeleljen életkori sajátosságaiknak, hogy hitük megélt hit legyen.

Ezért segítjük a tanulókat annak tudatosításában, hogy életükben jelen van a Gondviselő Isten, aki mindnyájunkat meghív az örök boldogságra.

*Nátrán Józsefné
hitoktató*

A hónap szentje:

Szent Balázs püspök

*"Szépen könyörgök, segíts rajtam Szent Balázs!
Gyermekkoromban két fehér gyertyát tettem keresztbe gyenge nyakamon,
s úgy néztem a gyertyák közül,
mint két ág közt kinéző ijedt őzike."*

Így örökítette meg Szent Balázs püspök emlékét Babits Mihály, a „Balázsolás” című versében.

Szent Balázs püspök a nagy népszerűségnek örvendő szentek közé tartozik, tisztelőinek tábora a mai napig kéri közbenjárását a balázssáldásban.

A harmadik században Örményországban született orvos, hivatásának érezte az emberek gyógyítását testileg és lelkileg is. Egész életét a felebaráti szeretet vezérelte. Így aztán, amikor később pappá, majd

püspökké szentelték, legfontosabb volt számára az orvoslás mellett hívei lelki vezetése és gyógyítása. Csodálatos gyógyításai közül leggyakrabban azt emlegetik, amikor megszabadított a biztos haláltól egy kislányt, akinek torkán halszájka akadt fenn. Életét vértanúként fejezte be.

*"Segíts! Te már mindent tudsz, túl vagy mindenem,
okos felnőttnél!"*

Te jól tudod, mennyi kínt bír az ember, mennyit nem sokall

még az Isten jósága sem, amit ér az élet..."

A QUO VADIS ifjúsági közösségből:

Takács Beáta

Betegek imája

Nehéz a keresztmem, megváltó Krisztusom. De amit rám mértél, szívesen hordozom. Szívemből szeretlek, ha meg is látogatsz. Eléd térdelek, bármilyen csapást adsz. Te Krisztus vagy: mégis összerogytál. Én ezerszer kisebb porszem a pornál. Viszem keresztmemet, csak erőt adj hozzá. Ha Neked úgy tetszik, válljak áldozattá. Minden bűnömért, bocsásd meg Te nekem, hogy a másvilágra tisztán érkezhessen. Légy irgalmas hozzám, Mennynek, Földnek Ura, Könyörögj érettem, Jézusnak szent Anyja!

Ámen.

FILMJEGYZET – Újra felmelegített mesék

Nő a pápák sorában

A múlt hónapban vetítette az m2 tévé Johanna nőpápa történetét. Valamikor a közelmúltban pedig a Corvina kiadó megjelentetett egy könyvet, amely szintén a témát taglalja regényes életrajz formájában. De mi is az igazság ezzel kapcsolatban?

A történetírásban egy időben fenn állt az a nézet egyes történészek körében, hogy a 855-ben elhunyt IV. Leót, akit szentként tisztelünk, egy nő követte a pápai székhelyben, aki magát VIII. Jánosnak nevezte. Innét kapta a Johanna nőpápa nevet. A történet szerint kilétére akkor derült fény, amikor egy körmenet alkalmával gyermeket szült.

Valójában azonban a korabeli történelmi források egyikében sem említik őt. Ha pedig itt lehetne is elhallgatásra gyanakodni, akkor a másik érv, hogy a pápasággal szembenállók sem hivatkoznak rá, akik számára pedig nyilván kapóra jött volna a botrányos eset. A különös legenda csak 1250-ben tűnik fel Jean de Mailly Világkrónikájában. Ettől kezdve pedig szé-

lesebb körben is tényként könyvelték el. A történelmi források elemzése azonban világosan kimutatja, hogy Johanna feltételezett két éves pápaságának egyszerűen nincs helye. IV. Leó halálának dátumát pontosan ismerjük: 855. Július 17. Utóda megválasztásának pontos dátuma ugyan nem ismert, de bizonyítható, hogy ugyanazon év szeptember 28-án már III. Benedek ült a pápai székhelyben. Így két hónapnál hosszabb üres idő nem maradhatott ki kettejük között.

A nyilvánvaló történelmi bizonyítékok ellenére a mesét újra és újra felmelegítik, így nem marad más hátra, mint a cáfolatot is újra és újra hangoztatni.

Páter

Isten gyermekei lettek!

A pózvai Fogyatékos Intézet gyermekei át szoktak járni a pózvai Idősek Otthonában tartandó szentmisékre és igeliturgiákra, s nagy vágyat éreztek arra, hogy az Úr Jézust magukhoz vegyék. Sajnos sokan még megkezesztelve sem voltak. Így erős indíttatást éreztünk arra, hogy segítsünk e vágyaik megvalósításában. Mikor megkaptuk az engedélyt, elkezdtük az oktatást, amit videó-anyaggal próbáltunk színessé tenni számukra. Nagyon jó volt a kapcsolat a gondozók és oktató igeliturgiások között, akik az Idősek Otthonában szoktak igeliturgiát tartani. A Karitászs segítsége végigkísérte munkánkat.

Amikor a keresztség szentségéről tanultunk, boldogan kérdezték a gyerekek, hogy ők is az Atya gyermekei lesznek? S mikor mondtuk, hogy „igen” nagy örömmujongásban törtek ki. Leírhatatlan volt az örömük. Hatan részesültek keresztségben és tí-

zen első-áldozásban, hárman újra gyóntak s áldoztak hosszú kihagyás után.

Január 20-án szentmise keretében megtörtént a nagy esemény. A gyerekek öröme nagy volt, s ránk is nagy hatást tett az ő örömük. Nagy izgalommal készültek e napra. A szentmisén részt vettek a Karitászs és a Mária Légió csoportjainak tagjai is. Utána egy kis agapét rendeztünk nekik, hogy ezzel is szeretetteljesebbé és emlékezetesebbé tegyük számukra e szép napot.

Ezúton szeretnénk köszönetet mondani minden résztvevőnek, minden segítőnek és minden gondozónak, akik közreműködtek, hogy ezzel is elmélyítsük az egymás közötti szeretetet, a Communiót!

Erőss Antalné

Ima a szenvedő Jézusunkhoz (betegségben, vagy bármely bajban)

Szenvedő Krisztusom: Te erős, Te bátor,
Te, aki nem féltél sem a szenvedéstől,
Sem a kínhaláltól, mik testedet érték,
Pedig a tövissel homlokodat tépték!
Te, akit ostorral véresre sebeztek,
S akit végül a keresztre feszítettek!
Nem bírom el Uram töviskoronámat,
A korbácsütések jajj, de nagyon fájnak!
Hitvány, gyáva testem, hogy vigyem kereszten,
Hiszen olyan nehéz, hogy a testem reszket!
Téged elkísért az Édesanyád könnye,
Nekem senkim sincsen, aki velem jönne,
Nekem senkim sincsen, aki mellém állna,
Olyan árva vagyok, olyan nagyon árva!
Drága Jézusom! Egyedül csak Te vagy,
Akiben remélek: kérlek, hogy el ne hagyj!
Könyörögve kérlek: váltsd meg az életem,
Váltsd meg a halálom,
S bocsásd meg minden bűnöm!
Te tudod, Te látod, múltjék el a bánat,
Ne gondoljak másra,
Csak az eljövendő szent feltámadásra!
Jézusom szenvedtél: most én is szenvedek;
Szenvedéskor türtél: add, hogy én is túrjek!
Keresztem csak szilánk fájó keresztedből:
Tisztítsd meg általa a bűneim szennyétől!
S ha lelkem megtisztul a szenvedés tüzeiben,
Szeress mindig jobban, s végy kegyelmedbe!
Fájdalmas Szűzanyám! Tengernyit szenvedtél
És a szenvedőknek Édesanyja lettél!
Könyörögve kérlek: enyhítsd szenvedésem,
Hálás leszek érte: itt lent és az égben!
Míg azonban Isten tisztít, s próbál,
Legyek nyugodt én is, mint Te nyugodt voltál!
Óh, drága Szűz: Drága Isten Anyja,
Emlékezzél rólam most és mindörökké:
Ámen

A csodálatos ebéd

Egyszer Jézus és a tanítványai felmentek együtt egy hegyre. Jézus sok mindent el akart mondani a barátainak. Amikor a hegy tetejére értek, Jézus leült és tanítani kezdte a tanítványokat.

Miközben Jézus és a tanítványok beszélgettek, nagy sokaság gyűlt köréjük. Az emberek követték Jézust, mert korábban látták, hogy bámulatos dolgokat visz véghez. Jézus sok **csodát** tett, például betegeket gyógyított. Jézus a sokaságra nézett.

- Honnan vehetnének kenyeret ezeknek az embereknek? - kérdezte Fülöp nevű tanítványát.
- Jézus! - felelte Fülöp - ennyi kenyeret nem tudunk venni! Ha hosszú ideig gyűjtögetnének minden pénzünket, akkor is csak egy kis falatot tudnánk adni mindenkinek.

Jézus tudta, hogy mit fog tenni. Egy újabb **csodára** készült!

Épp ekkor érkezett Jézushoz András, egy másik tanítványa.

- Van itt egy kisfiú - mondta András. - Van öt kis kenyere és két apró hala. De hogyan lakhatna jól ezzel ennyi ember?

- Mondd meg az embereknek, hogy üljenek le! - szólt Jézus.

Több, mint ötezer ember ült le a füves domboldalon! Jobbra is sok-sok ember, balra is sok-sok ember. Amerre a szem ellátott, mindenhol emberek ültek. Annyian voltak, hogy kitétek volna egy egész falut. Az emberek vártak. Vajon mire készül Jézus? Jézus először kezébe vette a kenyeret.

- Köszönöm Isten - mondta, majd megtörte a kenyeret. Ezután kezébe vette a halat. - Köszönöm Isten - mondta. Jézus és a barátai mindenkinek adtak kenyeret és halat.

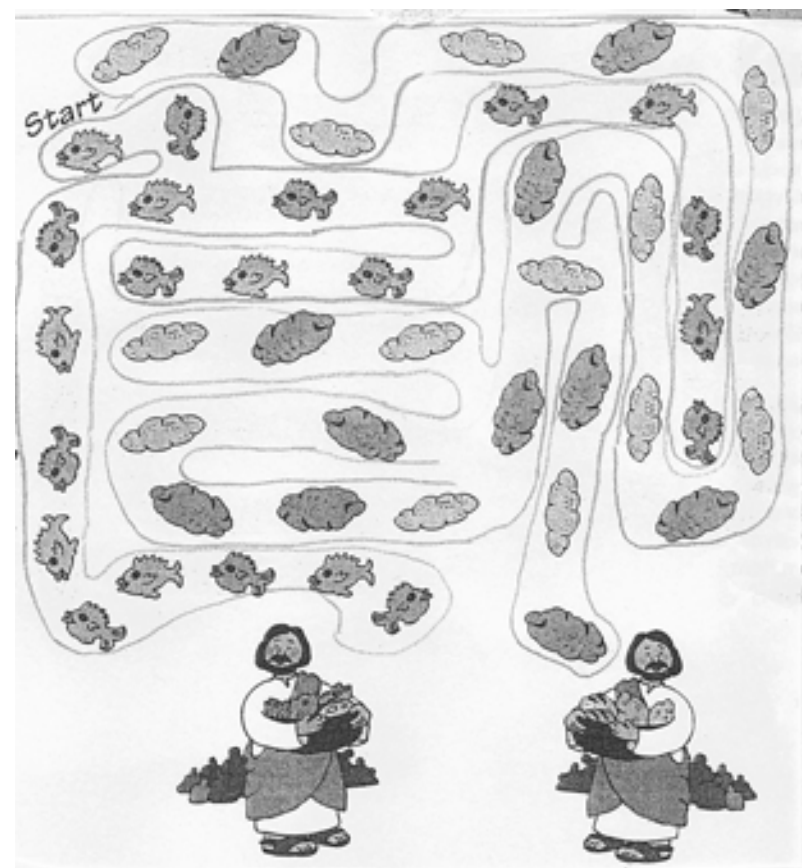
- Nyamm-nyamm! Hú, de finom! - Az emberek sokáig falatoztak. Mindenkinek jutott elég kenyér és hal, amennyit csak kívánt.

- Szedjétek össze a morzsákat! - mondta Jézus. - Ne menjen kárba semmi!

A tanítványok 12 kosarat töltöttek meg kenyérrrel. Az emberek látták a **csodát**. Tudták, hogy Jézus nagyon különleges. Jézus Isten Fia.

Halak és kenyerek útvesztője

A halakat vagy a kenyeret követve juss el Jézushoz és az emberekhez! Hogyan adott ennyi embernek egy kisfiú ebédjéből? (Amy Ruth Latton ötlete alapján)

Összegyűlt a nagy sokaság,

(Mutassuk fel a jobb kezünkön mind az öt ujjunkat!)

hogy Jézust lássák, hallgassák.

(Mutassuk fel a bal hüvelykujjunkt a jobb kezünkkel szemben!)

A betegek gyógyuljanak,

(Nyújtsuk mindkét karunkat a fejkünk fölé!)

Istenről többet tudjanak.

(Mutassunk felfelé!)

Jézus szavait hallgatták,

(Egyik kezünkől formáljunk tölcser a fülünk elé!)

tanítását megfogadták.

(Bólogassunk mosolyogva!)

De a végén megéheztek,

(Dörzsöljük meg a hasunkat!)

mert már régóta nem ettek.

(Rázzuk meg a fejkünket!)

Egy kisfiú két kis halat,

(Mutassuk fel két ujjunkat!)

öt apróska kis cipóját

(Mutassuk fel öt ujjunkat!)

nem sajnálta, odaadta:

(Tartsuk a kezünket magunk elé felfordított tenyérrel!)

Jézusnak felajánlotta.

(Toljuk a kezünket még előrébb!)

Jézus megtörte az ételt,

(tegyünk új, mintha eltörnénk egy cipőt!)

s az Atyának megköszönte,

(Kulcsoljuk imára a kezünket!)

és mikor mindenki eltelt,

(Vigyük a kezünket a szánkhoz, mintha ennénk!)

nekünk is maradt belőle!

(Mutassuk magunkra, majd a többiekre!)

KENYÉR ÉS HAL

Rendelkezés a személyi jövedelemadó 2x1%-áról

Az első 1%-ot Egyházunk javára lehet felajánlani:
Magyar Katolikus Egyház (technikai szám: 0011)

A második 1%-ot alapítványok, egyesületek, vagy civil szervezetek javára lehet felajánlani:

1. **Mária Magdolna Plébánia Mindszenty Emléktemplom Építése Alapítvány** (adószám: 19272629-1-20)
2. **A Zalaegerszegi Cimbalfreskók Megmentéséért Alapítvány** (adószám: 18957323-1-20)
3. **Mindszenty Iskoláért Alapítvány Zalaegerszeg** (adószám: 19277150-1-20)
4. **Gyermekeinkért 2000 Egyesület** (adószám: 18954155-1-20)
5. **Szombathelyi Egyházmegyei Karitás Alapítvány** (adószám: 19247665-1-18)

Köszönjük, hogy rokonai, barátai figyelmét is felhívja arra, hogy adónk 2x1%-át nemes célokra irányíthatjuk át!

Anyakönyvi híreink

Kereszteltek

Liga Réka Napsugár, Török Jázmin, Török Gréta, Avas Botond, Németh Karolina, Pörge Kármén, Radnai Hajnalka Ramóna, Szokoly Máté, Gutta Petra, Kaszás Medárd, Kullai Virág Lilla, Tóth Ildikó, Bangó Márta, Hudi György, Bogdán Csaba, Klausz Tímea, Zöld Julianna

Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségünk legifjabb tagjait! Isten éltesse őket sokáig!

Halálozás

Hajas István (1932), Pálfalvi György (1907), Horváth Gyula (1945), Horváth Ferencné sz.: Szűcs Anna (1921), Darabos Gézané sz.: Dömötör Mária (1956), Borbély Dezső (1939), Nagy Jánosné sz.: Szakály Terézia (1921), Sohár Endréné sz.: Pungor Mária (1918), Hojcska György (1928), Nagy Józsefné sz.: Rózsás Mária (1952), Bita Bálintné sz.: Luczi Ilona (1922), Dóczi Gézané sz.: Molnár Mária (1922), Bódy Pál (1936), Marai József (1924), Kövesdi Endre György (1941), Jakab Józsefné sz.: Tompos Anna (1909), Molnár Rozália (1909), Farkas Péter István (1946), Schmidt József (1958), Nagy Józsefné sz.: Hancz Mária (1923), Sipos Gyuláné sz.: Kiss Mária (1932), Horváth József (1939), özv. Palotay Istvánné sz.: Vas Gizella (1914), Kövécs Béla (1920), Boronyák László (1943), Tóth Józsefné sz.: Miszori Irén (1909), Dr. Gergye Ferencné sz.: Vörös Margit Lenke (1925), Csaba Ilona (1912), Kovács Dávid (1987), Galambos János (1938), Dancs Ferencné sz.: Simon Anna (1926)

Adj Uram, örök nyugalmat nekik!

A Szent Család Óvoda nagycsoportosai báboznak a nyílt napon a jövődöbéli óvodásoknak.

*

A **Szent Család Óvoda** lelkes nyugdíjas dolgozót keres **karbantartói és más feladatok** elvégzésére 4 órás munkaidőben. Munkakezdés: 2004. április 1.

Érdeklődni lehet személyesen Zalaegerszeg, Köztársaság u. 12. sz. alatt. Tel: (92) 331-579

Nagybőjti lelkigyakorlatunk

2004. március 26-27-28-án,
péntek-szombat-vasárnap lesz.

A lelkigyakorlatot vezeti
dr. Veres András püspök,
a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia titkára.
Szeretettel hívjuk, várjuk a Kedves Híveket!

Beiratkozásra várjuk a keresztyén családok gyermekeit a **Szent Család Óvodába**

2004. március 10-11-én 8⁰⁰-17⁰⁰ között.

Cím: Zalaegerszeg, Köztársaság u. 12.

Tel: (92) 331-579

*

Plébániánk 2004. február 14-én rendezi meg

II. EGYHÁZKÖZSÉGI BÁLJÁT,

melyre szeretettel várjuk egyházközségünk minden tagját és az érdeklődőket. A bált a Mindszenty Iskolában rendezzük meg.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség tájékoztatója.
Megjelenik kéthavonként.

Szerkesztő: Tájékoztatói Munkacsoport
Főszerkesztő és felelős kiadó: Stróber László
Szerkesztőség és a kiadó címe:

Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91. 8901 Tel.: 92/ 599-231
Tipográfia: Frimmel Gyula

Szedés és szövegszerkesztés: "Ⓛ-ségben az erő"

Nyomás:

Gura Nyomda Bt.

Zalaegerszeg, Bánya u. 2. Telefon: 92/316-863